HUGO DE SANCTO VICTORE
Frankreich (?), 1. Hälfte 13. Jh.
Seite 101r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26084
Copyright: Admont, Benediktinerstift

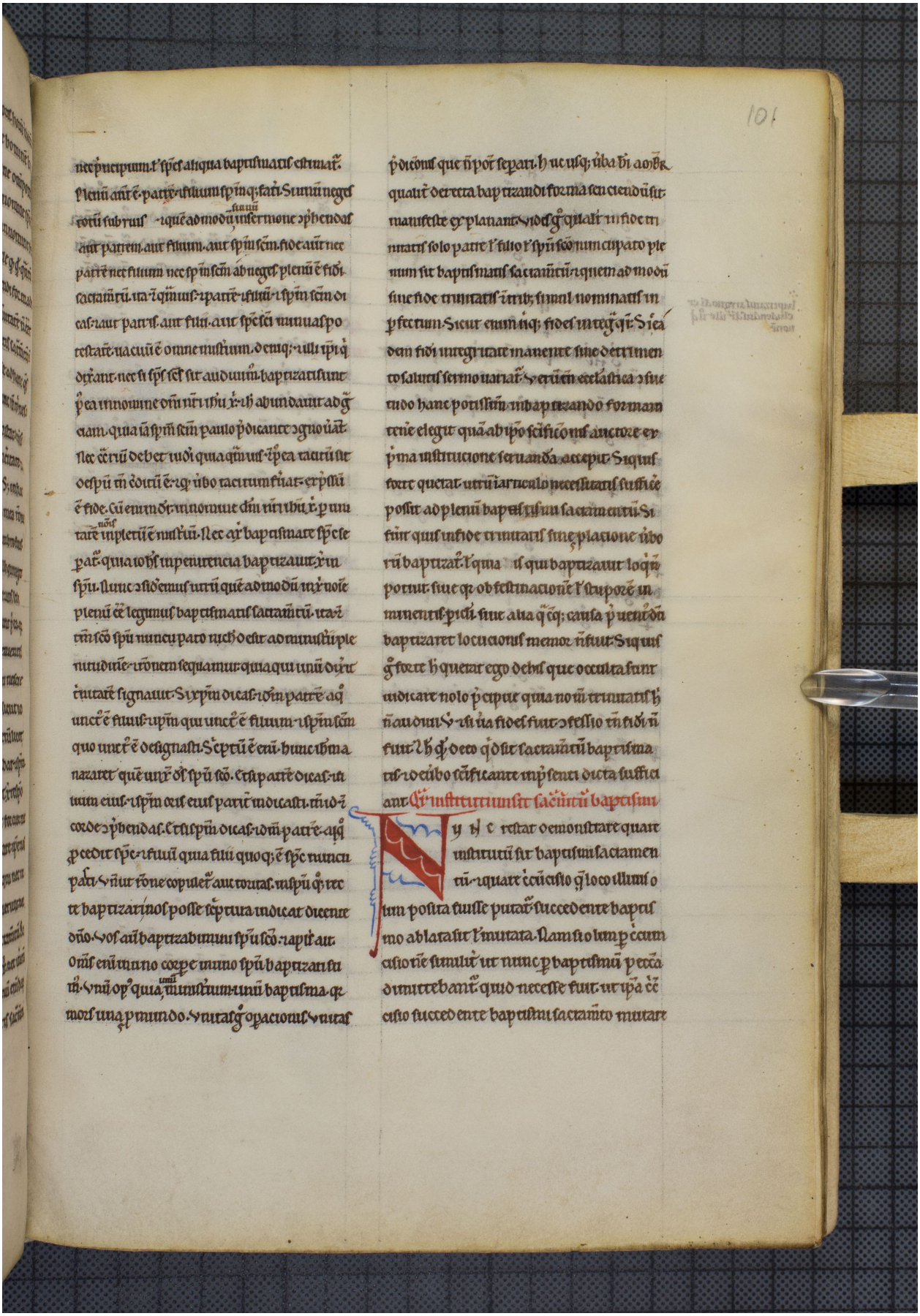

101

nec principium. l' spes aliqua baptismatis esse mat.
Plenum autem esse patrem filium spiritum sanctum. Si unum negas
totum subtrahis. Quemadmodum autem in sermone prehendas
aut patrem. aut filium. aut spiritum sanctum. fide autem nec
patrem nec filium nec spiritum sanctum abnegas plenum esse fidei
sacramentum. ita in omnibus patrem filium spiritum sanctum di
cas. aut patris. aut filii. aut spiritus sancti nominas po
testatem. ita cum esse omne mysterium. de eis quibus illi qui
dixerant. nec si ipsi sancti sint audiunt baptizantis. unde
per ea in nomine domini nostri iesu christi abundant ad gra
tiam. quia iam spiritum sanctum paulo predicante. quod autem
sancte trinitatis debet audire quia quomodo ipsa tacitum sit
de spiritu sancto dicitur esse. quod ubi tacitum fuerit. et plenum
esse fide. Cum enim dicit in nomine domini nostri iesu christi. per nomi
tatem nostri impletum esse nullum. Nec ait baptismate spiritus sancti
patet. quia iam ipsi impetrancia baptizantur in
spiritu. Nunc ergo videamus utrum quemadmodum nos voluerit
plenum esse legimus baptismatis sacramentum. ita et
trinitas sancti spiritus nuncupatur. quid debet ad mysterium ple
nitudinis trinitatem sequamur. quia qui unum dicit
trinitatem significat. Si vero patrem dicas. non patrem ad
unctum esse filius. vel spiritum qui unctus esse filium. vel spiritum sanctum
quo unctus esse designasti. Septem esse eum. hunc ipsum na
zarenum quem unxit deus spiritu sancto. Et si patrem dicas. ni
hil eius. vel spiritum dicis eius patrem indicasti. nihil de
corde prehendas. Et si spiritum dicas. nihil patrem ad
precedit spiritus. nihil filium quia filium quoque esse spiritum nuncu
pasti. Nihil tonitrum copulet aut tonitrus. nihil spiritum quod rec
te baptizari nos posse septiformis indicat dicente
domino. Vos autem baptizabimini spiritu sancto. rapit aut
omnis enim unum corpus unumque spiritum baptizantis
in. Vnum ergo quia, unum mysterium. unum baptismatis. que
mors una per mundum. Vnitas gratiae operationis. Vnitas

predicationis quae non potest separari. Hic ergo
quantum decretum baptizandi forma sancta esse debuisse
manifeste ex planantur. Vides quomodo quantum in fide tri
nitatis solo patre et filio et spiritu sancto nuncupato ple
num sit baptismatis sacramentum. quemadmodum
sine fide trinitatis irritum. simul nominatis in
perfectum. Sicut enim unique fidei integritas manebat sine detrimen
to salutis sermo variatur. Verum ecclesiastica sine
ullo hanc potissimum in baptizando formam
tenere elegit quam ab ipso scilicet omnis auctore ex
primam institutione seruanda accepit. Si quis
forte queratur utrum iam vel necessitatis sufficere
possit ad plenum baptismum sacramentum. Si
fuerit quis in fide trinitatis sine placione ubo
rum baptizatur. et quia si qui baptizantur loqui
portuit sine ex obscuritatione et stupore in
mentis pietas sine alia quaeque causa prudentem de
baptizatur locutionis memor esse fuit. Si quis
forte hi queratur ego debui quae occulta sunt
indicare nolo percipere quia non in trinitatis hi
non audiunt. Vel ita fidei fuit obscuritas in fidei in
fuit. et hi ex eo quod sit sacramentum baptismatis
in eo ubo scilicet ante in presenti dicta sufficiat

Qui institutum sit sacramentum baptismi

Hic restat demonstrare quam
institutum sit baptismum sacramen
tum. quare circumcisio in loco illius o
lim posita fuisse putatur succedente baptis
mo ablatatur et mutata. Nam sicut olim per circum
cisionem simul ut nunc per baptismum peccata
dimittebantur. quod necesse fuit ut ipsa circum
cisio succedente baptismi sacramento mutare